

jeg kan faa det ærede Medlems Ord for, at naar vi gaar ned til de 16 Mill. Kr., skal han ikke i Fremtiden gøre Indvendinger mod dette Beløb, som altsaa skulde anvendes i en fleraarig Periode, kan vi maaske tale om Tingene, men ellers tror jeg ikke, det kan betale sig at ulejlige sig med at forhandle om hele dette Spørgsmaal. Jeg havde det, som sagt, fremme, da Sagen var til Behandling i Folketinget, men der blev jeg afvist baade fra radikal og socialdemokratisk Side.

Mægaard: Det er i Virkeligheden en Ændring til Loven af 12. Marts 1923 § 4, vi i Øjeblikket drøfter, og jeg skal holde mig til det Forhold og til, hvad der er fremdraget i den Anledning, idet jeg blot med et Par Ord vil henvende mig til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup). Den førstnævnte af de Herrer omtalte, at der i det høje Folketing var stillet et Ændringsforslag, hvorved man tilsigtede, at denne Bevilling paa oprindelig 30 Mill. Kr., hvoraf der resterer ca. 20 Mill. Kr., helt skulde udgaa, og det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds sagde, at de Anskaffelser, som der var Tale om for dette Beløbs Vedkommende, var sagligt urimelige. Hvis det er rigtigt, at de er sagligt urimelige, var det naturligt, at der blev stillet Ændringsforslag om, at denne Urimelighed blev hindret, men det, der er sket her, er jo, at man har givet en Bevilling til Erhvervelse af visse Ting, som var forudsat i Hærloven af 1922. Thi eet er givet: Det er ikke nok, at man skaber en Befalingsmandsstab af Liniebefalingsmænd, nu hovedsagelig Reservebefalingsmænd, og indkalder en Del Mandskab; deraf danner man ikke en Hær, men man danner en Hær ved foruden dette at anskaffe et vist Maal af Materiel. Det tror jeg ikke alene er Forudsætningen for Hærloven af 1922, men jeg regner ogsaa med som givet, at det er en Forudsætning for det Lovforslag, som den forhenværende Forsvarsminister, Hr. L. Rasmussen, forelagde her i Landstinget i Efteraaret. Der var ogsaa i det nævnt et vist Maal af Militær, som skulde opretholdes, og foruden den personelle Del var der ogsaa nævnt adskilligt Materiel. Jeg gaar ud fra som givet, at der er regnet med et vist Maal af Materiel, som altid skal opretholdes, og jeg vilde tro, at hvis de Herrer fik Magt til at gennemføre en saadan Ordning som den, Lovforslaget tilsigtede, og der saa et eller to Aar efter blev stillet Forslag om, at al Anskaffelse af Materiel til den Hær,

der var stabled paa Benene, skulde standses, vilde de være de første til at gøre Forsøg paa at hindre det. De vilde sige: Nej, det, vi her har skabt, er en Enhed, det maa følges ad. Det samme maa vi sige her. Det Materiel, vi har forudsat anskaffet, er beregnet at skulle anskaffes gennem 10 Aar for et Beløb af i alt 30 Mill. Kr. Det har til Formaal at gøre den Hær, som blev dannet ved Hærloven af 1922, i Stand til at løse de Opgaver, som det var tilsigtet den skulde kunne løse. Det er Forudsætningen, og derfor mener jeg, at Ændringsforslag af denne Art karakteriseres bedst ved, at man sammenligner det, de Herrer tilsigter med deres eget Forslag, som vi forhaabentlig kommer til at behandle senere i dette Møde, med, hvad de her tilsigter at ødelægge ved Forsvarsordningen af 1922.

C. F. Sørensen: Da jeg har den Opfattelse, at det væsentlige af det, der er sagt under Forhandlingen om denne Sag, ikke mindst fra den højtærede Forsvarsministers Side, særlig hører hjemme under den anden Sag paa Dagsordenen eller under en almindelig Drøftelse af de samlede militære Spørgsmaal, skal jeg kun lige gøre et Par Bemærkninger til nogle af Ministerens sidste Udtalelser. Den højtærede Minister vendte sig atter stærkt mod Socialdemokratiet i sine sidste Bemærkninger og spurgte: Hvorledes gør Bladet „Social-Demokraten“ Militærudgifterne op? Og saa sagde Ministeren indigneret, at „Social-Demokraten“ tog Fyrvæsenet og Vagervæsenet med — Ministeren kunde ogsaa godt have tilføjet: Søopmaalingen; thi der er jo 3 civile Virksomheder, som er opført paa det militære Budget, og disse 3 civile Virksomheder har altid, Hr. Minister, været opført paa Militærbudgettet. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Hvorledes gjorde Venstre, den Gang Venstre var et antimilitaristisk Parti, Militærudgifterne op? Jeg mindes noget om, at de gjorde dem op akkurat paa samme Maade, idet de tog det Budget, som Forsvarsministeren — eller Krigs- og Marineministeren, som han jo den Gang hed — fremsatte, lagde Beløbene sammen og sagde: det er vore Militærudgifter, det er dem, vi bekæmper. Men naar den højtærede Forsvarsminister taler om disse civile Ting, som fylder op paa Militærbudgettet, vil jeg gerne gøre Ministeren opmærksom paa, hvad han jo for øvrigt godt ved, men ikke taler om, at der ogsaa findes Militærudgifter andre Steder; der findes Militærudgifter paa civile Budgetter, hele Ud-